

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vindex Libertatis Ecclesiasticae || Et Martyr || S.
Engelbertvs || Archiepiscopus Co-||loniensis Princeps ||
Elector, &c.**

Gelenius, Aegidius

Coloniae Agrippinae, 1633

Caput Nonum. Corpus eius moerore Coloniae suscipitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9728

A In veteri monte Beatus Henricus Monachus, qui cum esset Canonicus S. Cuniberti nimiumque sæculi vanitatibus deditus, auditâ voce è cœlo elapsâ, & à Beatissimâ Virgine per visionem admonitus, mundo eiusque concupiscentijs valedixit & assumens habitum Cisterciensium in Bergensi cœnobio multis & admirandis virtutibus clarus effulsit, magnaque sanctitatis opinione relictâ foeliciter obdormiuit in Domino.

Caput Nonum.

C

Corpus eius cum mœrore Coloniae suscipitur.

FERIA secunda pontificis corpus Coloniam perducitur, & ad gradus Ecclesiæ sanctæ Dei genitricis, cum mœrore totius ciuitatis excipitur. Quantus tum illic fuerit gemitus, dolor, planctus Clericorum, clamor & ululatus eorum, qui erant in ministeriis, plebis diuersi sexus & ætatis quanta vociferatio, pastoris sui mortem deplorantium, probitatis eius insignia commemorantium, & Friderico mille mortes imprecantium: nullius vox dicere, nullus stylus conscribere sufficit. Præferatur feretro interula, martyris sanguine purpurata, quæ ad commiserationem mouit vniuersos. Nec mirum, si Colonia tanto pastore viduata planxit. Erat enim ille maxima columna templi, honor Cleri, inter proceres regni formosissimus, patriæ pater, & vt breuiter dicam, speciale decus sui temporis. Tam autem fidelis fuerat Ecclesiæ sibi commissæ, vt quodam tempore vni è ministris suis dixerit: Non in tam sollicitus es, vt liberis tuis, quos vnicè diligis, amplam relinquas hæreditatem, quam ego sollicitus sum, vt beatum Petrum & Ecclesiam eius hæreditate ditem. Reipublicæ quoque tam fuit utilis, vt neque corpori,

Summo
omnium
dolore
corpus Co-
loniam
infertur.
Quantū a-
marit Ec-
clesiā suā,
neque

V

neque expensis parceret, modo prodesset multis. Deportatur inde corpus martyris per curiam Episcopalem cum lachrymis multis, cum Crucibus & thuribus in domum beati Petri, ibique deponitur, multaque ei beneficia per multos dies tam in Missis, quam in Psalmis more Christiano impenduntur. Diu enim in illa Ecclesia mansit corpus inhumatum, quod per futurum antistitem primores, & qui ministerijs fungebantur, illud conuentui principum presentare, & de percussoribus eius conqueri statuisent sicut & factum est. Ea enim causa sacrum corpus coquentes carnes ab ossibus separauerunt. Sicut autem testantur qui aderant, ita martyris caluaria gladijs cadentium contracta & comminuta fuerat, vt de caldario corpore extracto, particulatim vix posset coniungi. Cum tristis rumor occisi pontificis Ecclesiam perturbasset, Dux Walramus de Limburg socer comitis Friderici dolorem super dolorem eius addens, tertia die a caede eius, antequam corpus eius venisset Coloniam congregato milite copioso & multis rusticis, castrum Valantiam, quod beatus vir ad munimentum terrae non longe a castro Rodensi, maximo sumptu aedificauerat, absens obsedit, & post paucos dies cum magno suorum tripudio deiecit. Nam propter Episcopi repentinum interitum, & Walrami improuissimum aduentum, qui in castro erant, propter penuriam annonae, armorum, & propugnatorum, hostibus se dediderunt. Walramus vt a facto excusare se posset, sicut & fecit, praesens adesse noluit: sed fratrem suum Gerardum cum filio Walramo ad castrum destruendum misit. Aiebat enim in suam ignominiam illud extructum: Gerardus vero, qui in castro diruendo multum feruebat, eodem die, quo solene tricenarium eius, qui castrum extruxerat, agebatur Coloniae, vita priuatus, in Wassenberg sepultus est. Eum post quinque menses frater eius Dux Walramus securus, eandem viam vniuersae carnis ingressus est. Post cuius mortem dum filij eius Walramus iunior & Comes Henricus, graui admodum infirmitate correpti, satis vexati sunt, nec adhuc plene conualuerunt. Causam vero tum mortis illorum, tum horum malae valetudinis Deus nouit.

Notatio ad Caput Nonum.

Pietas Germanorum erga Deiparam.

§. Ad gradus Ecclesiae Dei Genitricis.
Ecclēsia B. Mariae Virginis ad gradus, cuius hic & alibi facta est mentio, inde appellatur, quod Coloniae sicut Moguntiae